

Ilias 1

- [1] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
[2] οὐλομένην, ἷ μυρί' Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
[3] πολλὰς δ' ιφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίσαψεν
[4] ἡρώων, αύτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
[5] οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ' ἐτελείετο βουλή,
[6] ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
[7] Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Αχιλλεύς.
[8] τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι
[9] Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· δ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
[10] νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὅρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
[11] οὕνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμασεν ἀρητῆρα
[12] Ἀτρεΐδης· δ γὰρ ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
[13] λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
[14] στέμματ' ἔχων ἐν χερσὸν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[15] χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ λίσσετο πάντας Αχαιούς,
[16] Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
[17] Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἔϋκνήμιδες Αχαιοί,
[18] ὑμῖν μὲν θεοὶ δοίεν Θάλυμπα δώματ' ἔχοντες
[19] ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
[20] παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,
[21] ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
[22] ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Αχαιοὶ
[23] αἰδεῖσθαί θ' ἵερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
[24] ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
[25] ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε·
[26] μή σε γέρον κοιλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
[27] ἷ νῦν δηθύνοντ' ἷ ὕστερον αὔτις ιόντα,
[28] μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
[29] τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
[30] ἡμετέρω ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ τηλόθι πάτρης
[31] ιστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
[32] ἀλλ' ἵθι μή μ' ἐρέθιζε σαώτερος ὃς κε νέηαι.
[33] ὃς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
[34] βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφοίσβοιο θαλάσσης·
[35] πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἥραθ' δ γεραιός
[36] Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ·
[37] κλῦθι μεν ἀργυρότοξ', δις Χρύσην ἀμφιβέβηκας
[38] Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἵφι ἀνάσσεις,
[39] Σμινθεῦ εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
[40] ἷ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
[41] ταύρων ἥδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνηνον ἔέλδωρ·
[42] τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
[43] ὃς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
[44] βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
[45] τόξ' ἀμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
[46] ἔκλαγξαν δ' ἄρ' δῖστοι ἐπ' ὄμων χωομένοιο,
[47] αύτοῦ κινηθέντος δ' ἡε νυκτὶ ἐοικώς.
[48] ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ίὸν ἔηκε·
[49] δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·

- [50] οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
[51] αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκές ἐφιεὶς
[52] βάλλ· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
[53] ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
[54] τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
[55] τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη·
[56] κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ρά θνήσκοντας ὄρατο.
[57] οὐ δ' ἐπεὶ οὖν ἥγερθεν ὀμηγερέες τε γένοντο,
[58] τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[59] Ἀτρεῖδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας δίω
[60] ἀψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
[61] εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμάψ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
[62] ἀλλ' ἄγε δῆ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ιερῆα
[63] ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὅναρ ἐκ Διός ἐστιν,
[64] ὃς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
[65] εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὔχωλῆς ἐπιμέμφεται ἡδ' ἐκατόμβης,
[66] αἱ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
[67] βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
[68] ἥτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
[69] Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
[70] ὃς ἥδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
[71] καὶ νήεσσ' ἥγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω
[72] ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρες Φοῖβος Ἀπόλλων·
[73] ὃ σφιν ἐն φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
[74] ὡς Ἀχιλεῦ κέλεαί με Διὶ φίλε μυθήσασθαι
[75] μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος·
[76] τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὅμοσσον
[77] ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεισιν καὶ χερσὸν ἀρήξειν·
[78] ἢ γὰρ ὁίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
[79] Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοι·
[80] κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃ·
[81] εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
[82] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,
[83] ἐν στήθεσσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.
[84] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[85] 'Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἴσθα·
[86] οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὡς τε σὺ Κάλχαν
[87] εὔχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
[88] οὕ τις ἔμεν ἔωντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
[89] σοὶ κοίλης παρὰ νηυσί βαρείας χεῖρας ἐποίσει
[90] συμπάντων Δαναῶν, ούδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
[91] ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
[92] καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὗδα μάντις ἀμύμων·
[93] οὕ τ' ἄρ' ὅ γ' εὔχωλῆς ἐπιμέμφεται ούδ' ἐκατόμβης,
[94] ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος δν ἥτιμησ' Ἀγαμέμνων,
[95] ούδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
[96] τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
[97] ούδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει
[98] πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
[99] ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ιερὴν ἐκατόμβην
[100] ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ίλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
[101] ἥτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

- [102] ἥρως Ἀτρεΐδης εύρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
- [103] ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
- [104] πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πωρὶ λαμπετώντι ἔικτην·
- [105] Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὁσσόμενος προσέειπε·
- [106] μάντι κακῶν οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἴπας·
- [107] αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
- [108] ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἴπας ἔπος οὕτ' ἐτέλεσσας·
- [109] καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
- [110] ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
- [111] οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
- [112] οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
- [113] οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
- [114] κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερείων,
- [115] οὐ δέμας οὐδὲ φυῆν, οὕτ' ἀρ φρένας οὔτε τι ἔργα.
- [116] ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ' ἄμεινον·
- [117] βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
- [118] αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ' ὅφρα μὴ οἶος
- [119] Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔσικε·
- [120] λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
- [121] τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- [122] Ἀτρεΐδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων,
- [123] πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί
- [124] οὐδέ τί που ἵμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
- [125] ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
- [126] λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
- [127] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοί
- [128] τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἴ κε ποθι Ζεὺς
- [129] δῶσι πόλιν Τροίην εύτεχεον ἐξαλαπάξαι.
- [130] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
- [131] μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ
- [132] κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
- [133] Ἡ ἐθέλεις ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὕτως
- [134] ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι
- [135] ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί
- [136] ἄρσαντες κατὰ θυμὸν δπως ἀντάξιον ἔσται·
- [137] εἰ δέ κε μὴ δώωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
- [138] Ἡ τεὸν ἢ Αἴαντος ἵων γέρας, ἢ Όδυσσης
- [139] ἄξω ἔλών· δέ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἕκωμαι.
- [140] ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὗτις,
- [141] νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
- [142] ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
- [143] θείομεν, ἀν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρην
- [144] βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
- [145] Ἡ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Όδυσσεὺς
- [146] ἡὲ σὺ Πηλεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
- [147] ὅφρ' ἡμιν ἐκάεργον ἵλασσεαι Ἱερὰ ῥέξας.
- [148] τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα πιδῶν προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
- [149] ὅ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον
- [150] πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
- [151] Ἡ ὄδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἵφι μάχεσθαι
- [152] οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
- [153] δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί εἰσιν·

- [154] οὐ γὰρ πώποτ' ἔμάς βοῦς ἥλασαν ούδε μὲν ἵππους,
[155] ούδε ποτ' ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
[156] καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ μεταξὺ¹
[157] οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσα τε ἡχήσσα·
[158] ἀλλὰ σοὶ ὡς μέγ' ἀναιδὲς ἄμ' ἐσπόμεθ' ὅφρα σὺ χαίρης,
[159] τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε κυνῶπα
[160] πρὸς Τρώων· τῶν οὕτι μετατρέπῃ ούδε' ἀλεγίζεις·
[161] καὶ δῆ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
[162] ὃς ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἱες Ἀχαιῶν.
[163] οὐ μὲν σοί ποτε Ίσον ἔχω γέρας ὁππότερ' Ἀχαιοὶ²
[164] Τρώων ἐκπέρσωστ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
[165] ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
[166] χεῖρες ἔμαὶ διέπουστε· ἀτὰρ ἡν ποτε δασμὸς ἵκηται,
[167] σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἔγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
[168] ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆσος, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
[169] νῦν δ' εἴμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
[170] οἴκαδ' ίμεν σὺν νησὶ κορωνίσιν, ούδε σ' δίω
[171] ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
[172] τὸν δ' ἡμείβετε' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[173] φεῦγε μάλ' εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, ούδε σ' ἔγωγε
[174] λίσσομαι εἰνεκ' ἔμειο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
[175] οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
[176] ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
[177] αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
[178] εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
[179] οἴκαδ' ίών σὺν νησὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
[180] Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἔγὼ ούκ ἀλεγίζω,
[181] ούδε' δθομαὶ κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὕδε·
[182] ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
[183] τὴν μὲν ἔγὼ σὺν νηὶ τ' ἔμῃ καὶ ἔμοῖς ἐτάροισι
[184] πέμψω, ἔγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
[185] αὐτὸς ίών κλισίην δὲ τὸ σὸν γέρας ὅφρ' ἐν εἰδῆς
[186] δσσον φέρτερός είμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
[187] Ίσον ἔμοὶ φάσθαι καὶ δόμιωθήμεναι ἄντην.
[188] ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένεται, ἐν δέ οἱ ἥτορ
[189] στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
[190] ἡ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
[191] τοὺς μὲν ἀναστήσειν, δέ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
[192] ἡς χόλον παύσειν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
[193] ἡος δέ ταῦθ' ὕρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
[194] ἔλκετο δέ εἰς κολεοῖο μέγα ξίφος, ἥλθε δέ Ἀθήνη
[195] οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἡκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη
[196] ἄμφω δόμως θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
[197] στῇ δέ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα
[198] οἴω φαινομένη· τῶν δέ ἄλλων οὕτις δρᾶτο·
[199] θάμβησεν δέ Ἀχιλεύς, μετὰ δέ ἐτράπεται, αὐτίκα δέ ἔγνω
[200] Παλλάδ' Αθηναίην· δεινώ δέ οἱ δσσε φάανθεν·
[201] καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα·
[202] τίπτ' αὐτὸς αἰγιόχοιο Διός τέκος εἰλήλουθας
[203] ἡ ίνα ὅβριν ίδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
[204] ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δέ καὶ τελέεσθαι ὅιω·
[205] ἡς ὑπεροπλήσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσση.

- [206] τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
[207] ἥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἱ̄ κε πίθαι,
[208] οὐρανόθεν· πρὸ δὲ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη
[209] ἄμφω ὄμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
[210] ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
[211] ἀλλ' ἡτοι ἔπεισιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεται περ·
[212] ὅδε γάρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
[213] καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
[214] ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἵσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
[215] τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
[216] 'χρὴ μὲν σφωτέρον γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι
[217] καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γάρ ἄμεινον·
[218] ὃς κε θεοῖς ἐπιπείθηται μάλα τ' ἔκλυον αύτοῦ.
[219] ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
[220] ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
[221] μύθῳ Αθηναίης· ἦ δ' Οὔλυμπον δὲ βεβήκει
[222] δώματ' ἐς αἰγυόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
[223] Πηλεύδης δ' ἔξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
[224] Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὕ πω λῆγε χόλοιο·
[225] οἰνοβαρές, κυνὸς ὅμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
[226] οὕτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι
[227] οὕτε λόχον δ' ἱέναι σὺν ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν
[228] τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἶδεται εἴναι.
[229] ἦ πολὺ λώιόν ἔστι κατὰ στρατὸν εύρὺν Ἀχαιῶν
[230] δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὃς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ·
[231] δημοβόρος βασιλεὺς ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
[232] ἦ γὰρ ἀν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
[233] ἀλλ' ἔκ τοι ἔρεω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι·
[234] ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὕ ποτε φύλλα καὶ ὅζους
[235] φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὅρεσσι λέλοιπεν,
[236] οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ρά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
[237] φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὕτε μιν υἱες Ἀχαιῶν
[238] ἐν παλάμης φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
[239] πρὸς Διὸς εἰρύαται· δέ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
[240] ἦ ποτ' Ἀχιλλῆς ποθὴ ἴξεται υἱας Ἀχαιῶν
[241] σύμπαντας· τότε δ' οὕ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
[242] χραισμεῖν, εὔτ' ἀν πολλοὶ ὑψ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
[243] θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ὀμύξεις
[244] χωόμενος δ' τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
[245] ὡς φάτο Πηλεύδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη
[246] χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
[247] Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
[248] ἡδυεπῆς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
[249] τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αύδή·
[250] τῷ δ' ἥδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
[251] ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἥδ' ἐγένοντο
[252] ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
[253] ὃ σφιν ἐն φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
[254] ὡς πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
[255] ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
[256] ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ
[257] εἰ σφῶιν τάδε πάντα πιθοίατο μαρναμένοιϊν,

- [258] οὐ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι.
[259] ἀλλὰ πίθεος· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·
[260] ἥδη γάρ ποτ' ἔγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν
[261] ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὕ ποτέ μ' οἴ γ' ἀθέριζον.
[262] οὐ γάρ πω τοίους θίσιν ἀνέρας ούδε θίσματι,
[263] οἶον Πειρίθοον τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
[264] Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
[265] Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
[266] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
[267] κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
[268] φηρσὶν ὀρεσκῷοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
[269] καὶ μὲν τοῖσιν ἔγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
[270] τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοῖς·
[271] καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἔγώ· κείνοισι δ' ἂν οὕ τις
[272] τῶν οὖν θροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
[273] καὶ μέν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
[274] ἀλλὰ πίθεος καὶ ὅμμετες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
[275] μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐών ἀποαίρεο κούρην,
[276] ἀλλ' ἵα ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·
[277] μήτε σὺ Πηλείδη θελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
[278] ἀντιβίην, ἐπεὶ οὕ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
[279] σκηπτοῦχος βασιλεύς, ὃς τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
[280] εἰ δὲ σὺ καρτερός ἔσσι θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
[281] ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἔστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
[282] Ἀτρείδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
[283] λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, δς μέγα πᾶσιν
[284] ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
[285] τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
[286] ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
[287] ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
[288] πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
[289] πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι δίω.
[290] εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
[291] τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
[292] τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
[293] ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην
[294] εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴπης·
[295] ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
[296] σήμαιν· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι δίω.
[297] ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
[298] χερσὶ μὲν οὕ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἰνεκα κούρης
[299] οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
[300] τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἔστι θοῇ παρὰ νῆι μελαίνῃ
[301] τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμεῖο·
[302] εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι θνατῶσι καὶ οἵδε·
[303] αἴψα τοι αἷμα κελαινὸν ἔρωήσει περὶ δουρή·
[304] ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
[305] ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὸν Ἀχαιῶν·
[306] Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔσσας
[307] ἥϊε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἵς ἐτάροισιν·
[308] Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλα δὲ προέρυσσεν,
[309] ἐν δ' ἔρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

- [310] βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ **Χρυσήδα** καλλιπάρηον
[311] εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Θουσσεύς.
[312] οὖ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ύγρὰ κέλευθα,
[313] λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
[314] οὖ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον,
[315] ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληγέσσας ἐκατόμβας
[316] ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοι·
[317] κνίση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.
[318] ὃς οὖ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδὲν Ἀγαμέμνων
[319] λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησθαι Ἀχιλῆος,
[320] ἀλλ' ὅ γε **Ταλθύβιόν** τε καὶ **Εύρυβάτην** προσέειπε,
[321] τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὁτρηρὼ θεράποντε·
[322] ἔρχεσθον κλισίην Πηληγάδεω Ἀχιλῆος·
[323] χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν **Βρισηίδα** καλλιπάρηον.
[324] εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν ἔγῳ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
[325] ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ φίγιον ἔσται.
[326] ὃς εἰπὼν προίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
[327] τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοι,
[328] Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,
[329] τὸν δ' εὔρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη
[330] ἥμενον· οὐδὲν ἄρα τώ γε ιδῶν γήθησεν **Ἀχιλλεύς**.
[331] τώ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
[332] στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδὲν ἐρέοντο·
[333] αὐτὰρ δὲ ἔγνω ἡσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
[334] χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
[335] ἄσσον ἵτε· οὕτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
[336] δὲ σφῶι προίει **Βρισηίδος** εἴνεκα κούρην.
[337] ἀλλ' ἄγε διογενὲς **Πατρόκλεες** ἔξαγε κούρην
[338] καὶ σφωῖν δός ἄγειν· τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
[339] πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θυητῶν ἀνθρώπων
[340] καὶ πρὸς τοῦ **Βασιλῆος** ἀπηνέος εἴτε δ' αὗτε
[341] χρειώ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
[342] τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιτῆσι φρεσὶ θύει,
[343] οὐδέ τι οἵδε νοήσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
[344] ὅππιως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο **Ἀχαιοί**.
[345] ὃς φάτο, **Πάτροκλος** δὲ φίλω ἐπεπείθεθ' ἔταιρω,
[346] ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης **Βρισηίδα** καλλιπάρηον,
[347] δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὗτις ἵτην παρὰ νῆας **Ἀχαιῶν**.
[348] ἦ δ' ἀέκουστος ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ **Ἀχιλλεὺς**
[349] δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
[350] θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
[351] πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
[352] μῆτερ ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔόντα,
[353] τιμήν πέρ μοι ὅφελεν θλύμπιος ἐγγυαλίζαι
[354] **Ζεὺς** ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν·
[355] ἦ γάρ μ' **Ἀτρείδης** εὔρὺ κρείων **Ἀγαμέμνων**
[356] ἡτίμησεν· ἐλῶν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
[357] ὃς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
[358] ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
[359] καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἥντ' ὀμίχλη,
[360] καὶ ρά πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
[361] χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

- [362] τέκνον τί κλαίεις τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος
[363] ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
[364] τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[365] οἶσθα· τί ἡ τοι ταῦτα ἴδυίη πάντ' ἀγορεύω
[366] ὠχόμεθ' ἐς Θήβην Ιερὴν πόλιν Ἕπτίωνος,
[367] τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα·
[368] καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
[369] ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεῖδη Χρυσῆίδα καλλιπάρησον.
[370] Χρύσης δ' αὐθ' Ιερεὺς ἐκατηβόλους Ἀπόλλωνος
[371] ἤλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
[372] λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
[373] στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλους Ἀπόλλωνος
[374] χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
[375] Ἀτρεῖδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
[376] ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
[377] αἰδεῖσθαι θ' Ιερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
[378] ἀλλ' οὐκ Ἀτρεῖδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
[379] ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε·
[380] χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὠχετο· τοῦτο δ' Ἀπόλλων
[381] εὐξαμένου ἱκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοις ἦν,
[382] ἤκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οὐδὲ νυ λαοὶ
[383] θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
[384] πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εύρυν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
[385] εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.
[386] αὐτίκ' ἔγω πρώτος κελόμην θεὸν ίλασκεσθαι·
[387] Ἀτρείωνα δ' ἐπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
[388] ἡπεῖλησεν μῆθον δ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
[389] τὴν μὲν γάρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
[390] ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
[391] τὴν δὲ νέον κλισίθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
[392] κούρην Βρισῆος τήν μοι δόσαν υἱες Ἀχαιῶν.
[393] ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε περίσχεο παιδὸς ἔησος·
[394] ἐλθοῦσ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δῆ τι
[395] ἢ ἐπει ὕνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ.
[396] πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
[397] εὐχομένης ὅτ' ἐφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
[398] οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
[399] ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Όλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι
[400] Ἡρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
[401] ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσασα δεσμῶν,
[402] ὥχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Όλυμπον,
[403] δὸν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἀνδρες δέ τε πάντες
[404] Αἰγαίων', δὲ γὰρ αὐτε βίην οῦ πατρὸς ἀμείνων·
[405] ὃς ὁ παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
[406] τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
[407] τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων
[408] αἴ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
[409] τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
[410] κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
[411] γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεῖδης εύρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
[412] ἦν ἄτην ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
[413] τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

- [414] ὡς μοι τέκνον ἔμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα
[415] αἴθ' ὅφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
[416] ἡσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ οὕ τι μάλα δῆν·
[417] νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ ὁῖζυρὸς περὶ πάντων
[418] ἔπλεο· τώ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
[419] τοῦτο δέ τοι ἔρεουσα ἔπος Διὸς τερπικεραύνω
[420] εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον αἴ κε πίθηται.
[421] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶν παρήμενος ὥκυπόροισι
[422] μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
[423] Ζεὺς γὰρ ἐς Ὁκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
[424] χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο·
[425] δωδεκάτῃ δέ τοι αὗτις ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ,
[426] καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
[427] καὶ μιν γουνάσσομαι καὶ μιν πείσεσθαι ὁῖν.
[428] ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
[429] χωρίμενον κατὰ θυμὸν ἔϋζωνοιο γυναικὸς
[430] τήν ὃα βίη ἀέκοντος ἀπηρύων· αὐτὰρ Όδυσσεὺς
[431] ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων Ἱερῆν ἐκατόμβην.
[432] οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο
[433] ἴστια μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
[434] ἴστὸν δ' ἴστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
[435] καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προσέρεσσαν ἐρετμοῖς.
[436] ἐκ δ' εὐնὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
[437] ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης,
[438] ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι·
[439] ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόρῳ.
[440] τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Όδυσσεὺς
[441] πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει καὶ μιν προσέειπεν.
[442] ὡς Χρύση, πρό μ' ἔπειμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[443] παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ' Ἱερῆν ἐκατόμβην
[444] ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὅφρ' ἵλασόμεσθα ἄνακτα,
[445] δος νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
[446] ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, δὲ δὲ δεξατὸ χαίρων
[447] παῖδα φίλην· τοι δ' ὥκα θεῷ Ἱερῆν ἐκατόμβην
[448] ἔξείης ἕστησαν ἔύδμητον περὶ βωμόν,
[449] χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
[450] τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών·
[451] κλῦθί μεν ἀργυρότοξ', δος Χρύσην ἀμφιβέβηκας
[452] Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἵψι ἀνάσσεις·
[453] ἦ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὔξαμένοιο,
[454] τίμησας μὲν ἔμε, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Αχαιῶν·
[455] ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἔέλδωρ·
[456] ἡδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
[457] ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
[458] αὐτὰρ ἔπειρ ὁρέειντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
[459] αὐέρυσσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
[460] μηρούς τ' ἔξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
[461] δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὡμοθέτησαν·
[462] καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οῖνον
[463] λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβιολα χερσίν.
[464] αὐτὰρ ἔπειτα κατὰ μῆρε κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
[465] μίστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

- [466] ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
[467] αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαιτα
[468] δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔσης.
[469] αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
[470] κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
[471] νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
[472] οὖ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ίλασκοντο
[473] καλὸν ἀείδοντες παιήνοντα κοῦροι Ἀχαιῶν
[474] μέλποντες ἐκάεργον· δὲ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
[475] ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθε,
[476] δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
[477] ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη φίδοδάκτυλος Ἡώς,
[478] καὶ τότ' ἐπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὔρὺν Ἀχαιῶν·
[479] τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ζει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
[480] οὖ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν,
[481] ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
[482] στείρη πορφύρεον μεγάλ' ζαχεινός·
[483] ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
[484] αὐτὰρ ἐπεὶ βόρεον κατὰ στρατὸν εὔρὺν Ἀχαιῶν,
[485] νῆα μὲν οὕτω γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείρῳ ξρυσσαν
[486] ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δὲ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν.
[487] αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
[488] αὐτὰρ δὲ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
[489] διογενῆς Πηλῆος υἱὸς πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
[490] οὗτέ ποτε εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
[491] οὗτέ ποτε ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φιινύθεσκε φίλον κῆρ
[492] αὗθι μένων, ποιθέεσκε δὲ ἀὐτήν τε πτόλεμόν τε.
[493] ἀλλ' ὅτε δή βόρεον κατέβατη γένεται ἡώς,
[494] καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ζειν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
[495] πάντες ἄμα, Ζεὺς δὲ ἡρχεῖ Θέτις δὲ οὐ λήθεται ἐφετμέων
[496] παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἡ γά τε ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.
[497] ἡερίη δὲ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.
[498] εὔρεν δὲ εύρυοπα Κρονίδην ἄτερ ἱμενον ἄλλων
[499] ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
[500] καὶ βόρεοι αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
[501] σκαιῆ, δεξιτερῆ δὲ ἄρπ' ὑπὲρ ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
[502] λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
[503] Ζεῦ πάτερ εἴ ποτε δή σε μετέρας ἀθανάτοισιν δησα
[504] ἦ ἐπει τῇ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνηνον ἐέλδωρ·
[505] τίμησόν μοι υἱὸν δὲς ὡκυμορώτατος ἄλλων
[506] ἔπλετε· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[507] ἡτίμησεν· ἐλάων γάρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
[508] ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον Ολύμπιε μητίετα Ζεῦ·
[509] τόφρα δὲ τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἀν Ἀχαιοὶ
[510] υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὁφέλωσίν τέ εἰ τιμῇ.
[511] ὧς φάτο· τὴν δὲ οὕτω προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
[512] ἀλλ' ἀκέων δὴν ἤστο· Θέτις δὲ ὧς ἤψατο γούνων
[513] ὧς ἔχετε ἐμπεψυῖα, καὶ εἰρετο δεύτερον αὐτὶς·
[514] νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον
[515] ἦ ἀπόσειται, ἐπεὶ οὕτως δέος, ὄφρ' ἐν εἰδέω
[516] ὅσσον ἔγω μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
[517] τὴν δὲ μέγ' ὄχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

- [518] 'ἢ δὴ λοίγια ἔργ' ὁ τέ μ' ἔχθοδοπήσαι ἐφήσεις
[519] Ἡρη ὅτ' ἂν μ' ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
[520] ἡ δὲ καὶ αὕτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
[521] νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
[522] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὗτις ἀπόστιχε μή τι νοήσῃ
[523] Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὅφρα τελέσσω·
[524] εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι ὅφρα πεποίθης·
[525] τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
[526] τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάργετον οὐδέ ἀπατηλὸν
[527] οὐδέ ἀτελεύτητον ὁ τί κεν κεφαλῆ κατανεύσω.
[528] ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσιν νεῦσε Κρονίων·
[529] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[530] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοις· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
[531] τώ γ' ὧς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἐπειτα
[532] εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήσεντος Όλύμπου,
[533] Ζεὺς δὲ ἐδὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἀνέσταν
[534] ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
[535] μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἀπαντες.
[536] ὧς δὲ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἡρη
[537] ἡγνοίσεν ίδοισ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
[538] ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
[539] αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
[540] τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς
[541] αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔόντα
[542] κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
[543] πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.
[544] τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
[545] Ἡρη μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
[546] εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχω περ ἐούσῃ·
[547] ἀλλ' δὲ μὲν κ' ἐπεικές ἀκουέμεν οὕ τις ἐπειτα
[548] οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὕτ' ἀνθρώπων·
[549] δὲ δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοήσαι
[550] μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
[551] τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη·
[552] αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῆθον ἔειπες
[553] καὶ λίγην σε πάρος γ' οὕτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
[554] ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσος' ἐθέλησθα.
[555] νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη
[556] ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
[557] ἡερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
[558] τῇ σ' οἶώ κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
[559] τιμήσης, δλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
[560] τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
[561] δαιμονίη αἰεὶ μὲν οἵεαι οὐδέ σε λήθω·
[562] πρῆξαι δ' ἐμπηγοῖς οὕ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
[563] μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
[564] εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἔστιν ἐμοὶ μέλλει φίλον εῖναι·
[565] ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
[566] μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Όλυμπῳ
[567] ἄσσον ίόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
[568] ὧς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη,
[569] καὶ ρ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·

- [570] ὅχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες·
[571] τοῖσιν δ' Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἥρχ' ἀγορεύειν
[572] μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένω Ἡρη·
[573] ἦ δὴ λοιγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
[574] εἰ δὴ σφῶν ἔνεκα θητῶν ἐριδαίνετον ὕδε,
[575] ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
[576] ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ.
[577] μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ
[578] πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὅφρα μὴ αὖτε
[579] νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
[580] εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὄλύμπιος ἀστεροπητῆς
[581] ἐξ ἔδεων στυφελίξαι· δὸς γὰρ πολὺ φέρτατός ἔστιν.
[582] ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
[583] αὐτίκ' ἐπειθ' Ύλας Ὄλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
[584] ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀνάίξας δέπας ἀμφικύπελλον
[585] μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καί μιν προσέειπε·
[586] τέτλαθι μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
[587] μή σε φίλην περ ἐσύσαν ἐν ὁφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
[588] θεινομένην, τότε δ' οὕτω τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
[589] χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὄλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
[590] ἥδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
[591] βίψε ποδὸς τεταγών ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο,
[592] πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἄμα δ' ἡελίω καταδύντι
[593] κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλύγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆν·
[594] ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
[595] ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
[596] μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
[597] αὐτὰρ δὲ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
[598] οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
[599] ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῷρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
[600] ὡς ἵδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
[601] ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
[602] δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,
[603] οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
[604] Μουσάων θ' αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
[605] αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
[606] οὐ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἔκαστος,
[607] ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
[608] Ἡφαιστος ποίησεν ίδυίησι πραπίδεσσι·
[609] Ζεὺς δὲ πρὸς δὸν λέχος ἦι' Ὄλύμπιος ἀστεροπητῆς,
[610] ἐνθά πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἰκάνοι·
[611] ἐνθά καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη.